

дать, кое отъ такыва два множителя дава произведение най-ближе по-голѣмо или най-ближе по-малко число до дѣлимо-то, тога между тѣхъ ще и да ся заключава дѣлитель-ть.

Примѣръ. *Да ся раздѣлять 5842 на 254.*

Въ тоя прим. понеже дѣлимо-то число е по-голѣмо отъ 254×10 , а по-малко отъ 254×100 , то частно-то число трѣбва да ся заключава между 10 и 100, слѣдов. трѣбва да състои отъ двѣ цифры.

$$5842 : 254 = 23$$

$$\begin{array}{r} 508 \\ \hline 762 \\ 762 \\ \hline 0 \end{array}$$

Тукъ, въ дѣлимо то число отдѣлихмы три цифры, кои-то показватъ 584 десятицы, и найдохмы, че дѣлитель-ть 254 ся съдржи въ тѣхъ 2 десятицы пжти, съ остатъкъ 76. При тоя остатъкъ свалихмы 2-тъ единицы отъ дѣлимо-то, и намѣрихмы, че въ 762 дѣлитель-ть ся съдржи 3 пжти безъ остатъкъ. И така, всичко-то частно е 23.

47. При дѣленіе часто не можемъ да ся договордимъ, колко пжти дѣлитель-ть ся съдржи въ отдѣлены-ты цифры отъ дѣлимо-то число. Въ таквъ случай трѣбва вмѣсто дѣлителя и дѣлимо-то да зимамы най-просты числа, що сж най-близо до тѣхъ, между кои-то по-лесно може да ся найде частно-то число. Нъ и тукъ *всяка цифра отъ частно-то трѣбва да ся умножява на дѣлителя и произведение-то да ся изважда изъ дѣлимо-то; остатъкъ-тъ непрѣмънно трѣбва да бжде по-малкъ отъ дѣлителя. А ако изльзе той по-голѣмъ, или равенъ на дѣлителя, то трѣбва частно-то да ся увеличи съ единицъ.* Тоя способъ ся обянява съ слѣдующы-ты примѣры:

1. 17 колко пжти ся съдржи въ 135?

17 е близо до 20, а 135 близо до 140; а 2 десятицы въ 14 десятицы ся съдржатъ 7 пжти, то спорядъ това и 17 въ 135 щатъ ся съдржатъ пакъ толкова.

$$135 : 17 = 7$$

$$\begin{array}{r} 119 \\ \hline 16 \end{array}$$

2. 57 колко пжти ся съдржатъ въ 385?

57 е близо до 60, а 385 близо до 400; нъ 6 десятицы въ